

тели не сж дребнитѣ спишки причинени отъ не тѣй сложнитѣ балкански условия; велики наставници на българския поетъ по въпроситѣ на революцията бѣха западнитѣ общественни движения, създадени отъ по-развитъ животъ. Тие движения поставяха крупни проблеми, напимѣръ, и тая за рѣшението на великия социаленъ въпросъ, слѣдъ който ще се ликвидира съ социалната мизерия. Въ организацията на българската революция, Ботѣвъ ще се помъчи да постави и тая проблема. България трѣбва да участвува въ прогреса на човѣчеството. Тя е запазила цѣнности, достойни за европейската цивилизация: нужна ѣ е свобода, и то свобода пълна, а така сжщо устройство по образецътъ на по-модернитѣ републики.

II.

Ромжния бѣше обетованната земя за българскитѣ хайдути. Наскоро хвърлила веригитѣ на робството, младата държава симпатизираше на всѣко освободително движение и отваряше границитѣ си всѣкому, който бѣгаше отъ робство, отъ тирани, да спаси живота си за да прѣскокне тайно отвѣдъ и пакъ да се качи по Странджа или Момина Чука. Въ медения мѣсецъ на своето освобождение, наддунавското кралство заплати своята данъ прѣдъ несъградения олтаръ на българската свобода. Гюргево бѣше постоянния комшулукъ за българскитѣ хайдути. Читатитѣ отсамъ бѣха денонощно, но оттамъ стражата спѣше, или се прѣструваше че спи. Хасанъ ага или домну Петреску, записани ужъ въ риболовство, чакаха урѣчения знакъ да намѣстятъ каицитѣ на сигурни позиции, да поематъ бѣглицитѣ-хайдути, да ги прѣхвърлятъ на ромжнски брѣгъ. Стара Планина бѣше марсовото поле за българскитѣ хайдути, Гюргево — тѣхния зименъ лагеръ. Тукъ тѣ се чувствуваха свободни, тукъ тѣ се събираха да размѣнятъ впечатлѣния, да починатъ, да събератъ сили за